

הושך בעיניים

שולחן ערוך בהקשר עם הנחת תפילין. מלמדנו שולחן ערוך: אמנם הנחת תפילין ליד יד נעשית אל מול הלב, בצד שמאל, אך לאלה הגברים, שמשמשים ביד יתר נוחיות ביד שמאל, מותר להניח התפילין של יד גם עבור הימנית. על כן, ביתהמלאכה המייצר תפילין, מוציא לתפילה תפילין של יד גם עבור היד הימנית.

חזן צכי בן-שדום,

עובד מלון "הילטון" ירושלים

פרק מרשים

אם כי באיחור, רציתי להביע את תודתי והתפעלותי למר אורי אבנרי על גיתוח "אישהשגה" ועל ההשלכות. פרק מרשים בהיסטוריה של העם היהודי והיה הוזה גלום היה במאמרו הארוך והמעניין בגיליון השנה. אפשר היה לחשוש אמת מה היא, כאשר שמענו וקראנו על ההתפרו עויות ועל חילול ספרייהקודש בחברון. אין תימה מה ההקשר. כל הכבוד.

בני אבנר, כפר סבא

אורי גלר ציוני

סיימתי באחרונה מסע מוצלח מאד בר בראזיל. כתוצאה מהפירסומת שבה זכיתי שם, ביקשו מיספר עיתונים וכתבי-עת ראיונות וסיפורים וכל דבר אחר ש-עשוי היה לסייע להם למכור את פירסומיהם. אחד מאלה היה שבועון בשם ורסה. כפי ש-נמסר לי, זה אמור היה להיות שבועון מכוון ומהימן. רק אחרי שהסכמתי ל-העניק להם ראיון, הסתבר לי כי ורסה הוא עיתון בעל נטיות אנטישמיות.

גלר

במהלך הראיון נשאלתי מיספר שאלות המתייחסות ליהדות ולציונות. בכל אופן, בשל חופש-העיתונות סולפו דברי בעת שנערכו, והוצאו מהקשרם. כמה עיתונים ישראליים העתיקו ציטטות בלתי-מדוייקות אלה, והגישו אותן לציבור הישראלי. מאחר שהובנת של-לא-כראוי ופורשתי לא-נכונה, הייתי רוצה להבהיר לציבור הישראלי מה בדיוק אמרתי.

מעולם לא אמרתי שאני נגד הציונות, וגם לא שהציונות נועדה לאנשים שעבר זמנם וכי הדור הצעיר בישראל איננו עוד ציוני. להיפך, כישראלי שגולד בישראל וכיהודי, אני תומך בציונות.

נוסף לכך, לא הובנתי כראוי בהתייחס להצהרה שבה אמרתי כי אני מעריך את גולדה מאיר, משה רבנו וישו. נכון שאני מעריך את גולדה, משה רבנו וישו, שאחרי הכל גולד גם הוא יהודי ועדיין מיסתורין הוא לגבי מניין שאב את כוחותיו. זה בדיוק מה שאמרתי. הייתי רוצה שהדברים יהיו ברורים לציבור בישראל.

אירי גלר, הפקות "קדימה", ניו יורק, ארצות-הברית

לחשוף את השליחים!

נכון שלפעמים, המרחק מהוה גורם מש-פיע על חוסר-האפשרות לכיסוי של אי-רוע או מיקרה חדיפעמי. אבל, לגבי התור פעה ששמה שליחים ישראליים בארצות-הברית, אין לדעתי שום סיבה והצדקה לחוסר-ההתייחסות מצידו של העולם הזה, המתיימר להיות עיתון לוחם.

התופעה כשלעצמה מבישה ומעוררת כעס ורוגז. גם רחמים על שלכך הנענו. הסרת הלוט מעל אותם מאות "נציגים" של מדינת-ישראל שעשייתם מסתכמת ב-כלום, ואחזקתם עולה עשרות אלפי דולרים בחודש, היא חובה! בלי שום מאמץ ניתן לגלות ולחשוף את האמת. העובדות מנקרות את העין, ואיש אינו מנסה להס-תירן.

חישפו את כל אותם ה"פאטריוטים" לכ-אורה, שדואנים לטובתם האישית (כ-השלמת לימודים ועבודות צדדיות) — וייצאו כולם נשכרים. כבר אמרו חכמים: "האמת כבדה, על כן גושיה מעטים." לפחות נדע שאתם לא הותששתם.

יריב עמית, ניו יורק, ארצות-הברית

צעדות ועמידותראש

בכתבתכם לידי מחבט (העולם הזה 2040) כתבתם, משום-מה, כי "לראשונה

אין חולק על חשיבות גילויכם. אבל יורשה לי לשאול, בכל הרצינות: מדוע בקול תרועות ושימהחלאיד? הלא כבר נאמר: "בנפול אויבך אל תשמת, ובהי-כשלו אל ייגל ליבך." כך אויבך — קל וחומר מי שאינו אויב.

ואם אפשר להציע — תנו פעם הסבר שיאיר את עיני הקורא הנבוך — על שר-רשי ופער התופעה — דהיינו השחיתות שאחזה בנו משורת ועד צמרת. האם העם בציון מושחת יותר מהמינימום ההכרחי, או ש"סתם כך", "באין חזון יפרע עם"? אתם לא מתארים לכם מה זה עושה לנו לפתוח כל שבוע, כל שבוע, כל שבוע, שנים רבות, את העולם הזה. ממש — חושך בעיניים. עלו והצליחו.

קי, קיבוץ שריד

מדוע אינכם מגיבים על מישדר הטל-וויזיה מבט שני של חיים גיל, שבו ניסה להציג את העולם הזה כמי שנטפל סתם כך לאנשיצמרת, מסיבות קטנוניות וכדי לח-פש סנסציות ולנפח שערוריות? אני סבור שעליכם לתבוע עתה, אחרי מעצרו של אשר ידלין, שהטלוויזיה תקרין אותו מישדר במבט שלישי, ואז ייראה בעיני הציבור באור אחר לגמרי. הבל שחיים גיל לא הלך לראות את הסרט כל אנשי הנשיא, על העיתונאים שחקרו את פרשת ווטרגייט, הוא היה צריך לפחות לק-רוא את הספר. ייתכן שאז לא היה מזלול בחשיבותה של העיתונות כאמצעי לחשיפת שחיתות בצמרת השלטון.

שמחה הכנען, תל-אביב

איך אומרים לאותם עיתונאים בסרט על פרשת ווטרגייט: "Follow the Money!" לנו בעיקבות הכסף, ואז תגלו גם אתם מי הם המושחתים במדינה.

אליעזר קופה, תל-אביב

תפילין — באיזו יד?

בעיתונכם (העולם הזה 2040), במדור "קורא יקר", הבאתם את הערתו של הקר-רא הצעיר אופיר גרון מחיפה כי מניחים תפילין ביד שמאל, ובכן — אפשר גם להניח ביד ימין, לפי שולחן ערוך, איש איטר אשר כותב ביד שמאל, יניח תפילין על יד ימינו. מניחים ביד הפוכה לזו שבה כותבים, כלומר על יד קהה ותשה. אימלא כן, ודאי שציבור הקוראים הדתי היה מציף את המערכת במיכתבים בנושא זה. הביאו זאת לידעת הילד, ואחלו לו מזל-טוב לבר-מיצווה שלו.

י. קובורניק, ניו יורק, ארצות-הברית

נפל לידי גיליון עיתונכם מיספר 2040. פתחתי ודפדפתי בו והנה — תפילין על יד ימין המחזיקה כלי-משחת. אני מתחיל

לקרוא. ומגיע ל"שבח" לילד שלומד לבר-מיצווה ושהוא בעל "עין חדה" ומבין ב-עניין זה. יש לו חוש-הומור והוא, "בלמ" דגותו ופיקחותו", מבקש להסביר לו תמור-נה יוצאת-דופן זו. טוב, ילד רוצה לדעת — ברכה על ראשו.

אבל ההסבר שנתן לו אלי תבור הוא פשוט... וכי.

אני מקווה שאלי תבור עבר כבר את גיל הבר-מיצווה, ולמד את פירטי כריכת הת-פילין, בדייקנות, כפי שנכתב בתשובה לקורא אופיר. אלא אני מתפלל שלא אלי תבור ולא הילד הקורא אופיר למדו הילכות

גברים אוהבים... בבקר

הגברים האוהבים בבקר

הם הגברים המשתמשים

ב-Men's Club

תכשירי גילוח וטיפוח לגבר

המודרני, בניחוח גברי מרענן

Men's Club

קצף גילוח באיכות מעולה

המרכך את זיפי הזקן והופך את

גילוח הבוקר לתענוג הבוקר

Men's Club

מי רענן לאחר הגילוח

מרגיע את העור, מרענן ומערך.

חגי לבנטון אילון

הלנה רובינשטיין מדע הוסי